

KTB/31/2011.
KTB/77/2010-2014.

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Számvevőszéki és költségvetési bizottságának**

2011. szeptember 19-én, hétfőn 12 óra 05 perckor

az Országház főemelet 64. számú tanácstermében

megtartott üléséről

* *A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

Napirend.....	3
Az ülés megnyitása	6
A napirend elfogadása	6
Az általános forgalmi adóról szóló törvény jogharmonizációs célú módosításáról és az adó-visszaigénylés különös eljárási szabályairól szóló törvényjavaslat általános vitára való alkalmasságának tárgyalása.....	6
Az előterjesztő szóbeli kiegészítése	6
Észrevételek, vélemények	7
Az előterjesztő válasza	10
<i>Döntés a törvényjavaslat általános vitára való alkalmasságáról.....</i>	<i>10</i>
Az otthonvédelemmel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitára való alkalmasságának tárgyalása	10
A kormány álláspontjának ismertetése	10
Kérdések, észrevételek, vélemények	12
A kormány képviselőjének válasza	22
<i>Döntés a törvényjavaslat általános vitára való alkalmasságáról.....</i>	<i>24</i>
Az ülés bezárása	24

Napirend:

1. Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény jogharmonizációs célú módosításáról és az adó-visszaigénylés különös eljárási szabályairól szóló törvényjavaslat (T/4124. szám – általános vita)
2. Az otthonvédelemmel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/4144. szám – Rogán Antal (Fidesz) képviselő önálló indítványa – általános vita)
3. Egyebek

Az ülés résztvevői:

A bizottság részéről megjelent:

Elnököl: **dr. Nyikos László** (Jobbik), a bizottság elnöke

Seszták Oszkár (KDNP), a bizottság alelnöke

Babák Mihály (Fidesz)

Balázs József (Fidesz)

Dr. Bóka István (Fidesz)

Dr. Dancsó József (Fidesz)

Ékes József (Fidesz)

Herman István Ervin (Fidesz)

Kara Ákos (Fidesz)

Márton Attila (Fidesz)

Szólláth Tibor Zoltán (Fidesz)

Dr. Vitányi István (Fidesz)

Hoffman Pál (KDNP)

Tukacs István (MSZP)

Dr. Veres János (MSZP)

Rozgonyi Ernő (Jobbik)

Vágó Gábor (LMP)

Pösze Lajos (független)

Helyettesítési megbízást adott:

Balázs József (Fidesz) Herman István Ervinnek (Fidesz),
Balla György (Fidesz) dr. Bóka Istvánnak (Fidesz),
Font Sándor (Fidesz) Balázs Józsefnek (Fidesz),
Magyar Anna (Fidesz) Márton Attilának (Fidesz),
Márton Attila (Fidesz) Babák Mihálynak (Fidesz),
Dr. Nagy István (Fidesz) Kara Ákosnak (Fidesz),
Dr. Pószán László (Fidesz) Szólláth Tibor Zoltánnak (Fidesz),
Szijjártó Péter (Fidesz) dr. Dancsó Józsefnek (Fidesz),
Boldvai László (MSZP) Tukacs Istvánnak (MSZP),
Dr. Szekeres Imre (MSZP) dr. Veres Jánosnak (MSZP),
Molnár Oszkár (független) Pösze Lajosnak (független).

Meghívottak részéről:

Hozzászólók:

Dr. Balog Ádám, a Nemzetgazdasági Minisztérium helyettes államtitkára
Nátrán Roland, a Nemzetgazdasági Minisztérium helyettes államtitkára

(Az ülés kezdetének időpontja: 12 óra 05 perc)

Az ülés megnyitása

DR. NYIKOS LÁSZLÓ (Jobbik), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat, a sajtó érdeklődő képviselőit, valamint Balog Ádám helyettes államtitkár urat és munkatársait a Nemzetgazdasági Minisztériumból. Mai első ülésünket, mert vélhetően lesz még egy, megnyitom. Megállapítom a jelenléti ívből, hogy a bizottság határozatképes.

A napirend elfogadása

A mai napra, a megszokott Egyebek mellett, két napirendi pontot terjesztettem elő a meghívóban. Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy a meghívóban szereplő két napirendi ponttal kapcsolatban van-e valamilyen észrevétel, vagy pedig megszavazzák a napirendi pontokat, amelyeket ajánlottam. *(Nincs jelentkező.)* Aki egyetért a napirendi pontok tárgyalásával, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Megállapítom, hogy a bizottság a napirendet egyhangúlag elfogadta.

Az általános forgalmi adóról szóló törvény jogharmonizációs célú módosításáról és az adó-visszaigénylés különös eljárási szabályairól szóló törvényjavaslat általános vitára való alkalmasságának tárgyalása

Az 1. napirendi pontunk az áfatörvény módosítására irányuló javaslat, amelynek háttérében az Európai Bíróság döntése áll. Miközben újra köszöntöm államtitkár urat, az a kérésem, hogy szíveskedjék majd hétköznapi, közérthető nyelven megvilágítani ennek a döntésnek a lényegét. Annál is inkább, és engedje meg, hogy ebből a székből egy kicsit nehezményezzem azt a gyakorlatot, amely szerint nagyon szűkmarkúan bánik a tárca a bizottsággal, amennyiben az indokolás általános része egy másfél soros mondat. Nem hiszem, hogy nekünk itt kapásból tudni kellene, hogy ez a bizonyos C-274/10. számú ítéletben mi van. Tessék már leírni nekünk 5 sorban, hogy mi ez! De mivel most még nincs leírva, ezt szíveskedjék szóban elmondani a kiegészítésében. Köszönöm. Tessék parancsolni!

Az előterjesztő szóbeli kiegészítése

DR. BALOG ÁDÁM (Nemzetgazdasági Minisztérium): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! A törvényjavaslat célja valóban az, hogy az említett bírósági ítélet miatt szükséges törvényalkotást elvégezze. Az ítélet lényege röviden az, hogy az Európai Unió jogával ellentétesnek találta a bíróság azt a magyarországi szabályozást, miszerint az adózó nem igényelhetette vissza az áfát abban az esetben, ha a kapcsolódó számlák nem lettek kifizetve. Tehát magyarul hiába vettem meg egy terméket, és lettem jogosult áfa-visszaigénylésre, bár az adóbevallásomban ezt negatív összegként elhelyezhettem, levonhattam a befizetendő adó összegéből, de ha az egyenleg végén nekem visszaigénylő pozícióm lehetett volna, akkor nem igényelhettem korábban vissza, mert még nem fizettem meg a számlákat. Ezt találta a bíróság az EU-joggal ellentétesnek. Az indoklása elsősorban arra épült, hogy féloldalas a magyar szabályozás, azaz míg a befizetendő oldalon a megfizetettségtől függetlenül be kell fizetni az áfát, a másik oldalon a visszaigénylést nem lehet addig érvényesíteni, amíg a számla nem került kifizetésre.

Ennek kezelésére kellett létrehoznunk egy viszonylag egyszerű módosítást, amelyben egyrészt töröltük a rendelkezést, másrészt viszont számtalan olyan helyzet lehetséges, amelyek kezelésére szükség van. Ezért amellet, hogy az áfatörvényben a problémás paragrafusokat hatályon kívül helyezi a javaslat, egy speciális eljárásrendet tesz lehetővé azokra az esetekre, amikor eleve lehetővé teszi azt, hogy bárkinek a vissza nem igényelt adója

visszaigényelhető legyen egy speciális kérelemmel. Továbbá rendezi azokat az eseteket, amikor valakinek a múltban e miatt a rendelkezés miatt bírság-, mulasztási bírság-, pótlék-megfizetési kötelezettsége merült fel. Erre is kínál a javaslat egy megoldást. Október 20-ig lehet ezt a speciális eljárásrendet követni, addig lehet megtenni a speciális visszaigényléseket. A későbbiekben pedig a normál eljárásrend szerint lehet eljárni, mindenki visszaigényelheti a rá vonatkozó negyedéves, éves vagy havi bevallásában.

Egy kisebb kedvezményt tartalmaz a javaslatunk, az 1 millió forint alatt visszaigényelhető összegekre. Itt 30 napos kiutalási határidőt állapítunk meg a NAV részére, a szokásos 45 helyett. Itt nem titkolt célunk a kisebb adózók kedvezőbb elbírálása. Röviden ennyit szerettem volna mondani, természetesen állok elébe az esetleges kérdéseknek.

Észrevételek, vélemények

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kinek van kérdése, észrevétele? Megnyitom a vitát. Tessék parancsolni! Babák Mihály úr!

BABÁK MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Annyit szeretnék csak mondani, hogy ez is egy korábbi kormány elhibázott döntése volt. Az állampolgárok, a cégek nem igényelheték vissza az áfát, mert kifizetetlen volt a számla. Most gyakorlatilag ezt a szabályt a törvényjavaslat törli. Szerintem korrekt ez a szabály, és határozatot is csak elutasítás esetén kap az ügyfél. Sajnos, ez megterheli a költségvetést, eléggé el nem ítéhető módon. Ezek megint korábbi ügyek, mondhatnám azt, hogy újabb csontváz a szekrényből, ami a magyar pénzügyi rendszerre, a költségvetésre ráomlott. Igen, megint kaptunk egy csontvázat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Vágó Gábor képviselő úr!

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Köszönöm a szót. Azzal egyet kell értenem Babák úrral, hogy itt valóban egy előző kormány csontváza miatt van most külön terhelés alatt a költségvetés. Csak észre kell venni, hogy érdekes, pont ugyanaznap tárgyalja a parlament az elmúlt évek csontvázainak mentesítését, illetve tesz be egy csontvázat a szekrénybe. A végtörlesztéses javaslatra gondolok, ami előreláthatólag ugyanilyen eljárás okán majd szintén a következő kormányokat fogja terhelni, amennyiben a jogállást megtalálja az Európai Bíróság. Úgy gondoljuk, hogy végre véget kellene vetni ennek a csontvázgyártásnak, és teljes mértékben az európai uniós joggal harmonizálva kellene a költségvetési politikáját is folytatni a kormánynak. Köszönöm.

ELNÖK: Ismét Babák Mihály következik.

BABÁK MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Megdöbönt az LMP és itt lévő képviselőtársam vélekedése. Ugyanis az mégis csak borzasztó, hogy összehasonlítja azt, amiről most fogunk dönteni, azzal a kötelezettséggel, ami már régóta fennáll, és fékezte is a gazdasági életet. Itt arról van szó a lakáshitelek esetében, hogy míg a bankok 0,5-1 százalékkal beszereztek pénzt, ezt eladták Magyarországon 7,5 százalékkal, ráadásul a költségeket is egyoldalúan módosították. Nem tudom, az LMP a bankok oldalán áll? Nem is értem, hogy miért nem az emberek oldalán áll. De ez a vita nem is idetartozik, úgyhogy, elnök úr, a magam részéről befejezem. Pusztán csak annyit, hogy ez a mostani törvényjavaslat terhet jelent a költségvetésnek, és hogy mennyit, azt még pontosan tudni sem lehet. Ennek ez a veszélye, jó, ha tudják. És ez nem hasonlítható össze a lakáshitelekkel kapcsolatos esetleges mai döntésünkkel. Köszönöm, hogy szólhattam.

ELNÖK: Igen, köszönöm. Ez a második napirendi pont, Vágó képviselő úr, majd lesz mód esetleg firtatni ezt a dolgot. Itt most valóban másról van szó. Veres János képviselő úr következik.

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Két témában szeretnék hozzászólni a vitához. Egyrészt ahhoz, hogy tudott és helytelen volt. Ha visszaemlékszik rá Babák képviselő úr, hiszen ő volt a hozzászóló, akkor ez a szabály annak idején azért lett beépítve a rendszerbe, mert Magyarországon az Európai Unió többi tagállamához képest is nagyobb mértékben terjedtek el az áfacsalások. Az áfacsalások megelőzése érdekében viszonylag sok intézkedésre került sor az elmúlt években. Így Magyarország az elmúlt év közepére egy nem kimondottan áfacsalások fertőzött országnak volt tekinthető az Unión belül, azaz más országok átlagához képest nálunk nem vált nagyobb arányúvá az áfacsalások mértéke. Amikor ezt az intézkedést meghoztuk, azért vezettük be, mert egy nagyon kézenfekvő áfacsalási módot iktatott ki a rendszerből. Nevezetesen azt, hogy valakik olyan esetben is fölszámolták visszaigényelhető áfaként egy adott számla áfatartalmát, akik esetében tényleges pénzmozgásra nem került sor mindaddig, amíg ez a bizonyos visszaigényelt áfa a költségvetésből adott esetben már kifizetésre nem került.

Más országok is alkalmazták ezt a megoldást az Európai Unión belül, és sok év telt el, amíg az Európai Unió ebben a kérdésben kialakította a maga gyakorlatát, és eldöntötte ezt a bizonyos jogvitát, amelynek következtében itt most van egy fizetési kötelezettség. Nehezen lehet összehasonlítani a két kérdést abból a szempontból, hogy akkor, amikor ez a jogszabály megalkotásra került, nem volt az Európai Uniónak erre a kérdésre kialakított álláspontja, és nem volt a magyar kormányzaton belül olyan, sem igazságügyi minisztériumi, sem minisztériumi álláspont, mint ami most viszont rendelkezésre állt, ha pontosan olvassuk a sajtóban. Hiszen amikor úgymond a Fidesz-frakció ülésén keletkezett egy javaslat, akkor aznap, aznapi dátummal az Igazságügyi Minisztériumnak megvan a szakvéleménye arról, hogy ez bizonyosan ellentétes mind a magyar alkotmányossággal, mind pedig az Európai Unió jogrendjével.

Éppen ezért arra hivatkozni, mint amire most itt hivatkozott, valószínűleg nem teljesen pontos vagy nem teljesen okszerű ebben a vitában, ha azt nézzük, hogy a most parlament elé kerülő másik javaslat benyújtásakor mennyiben tudottan terheli majd valamilyen összeggel a majdani költségvetést.

A másik téma, amihez szerettem volna hozzászólni: ha jól érttem, államtitkár úr a felvezetőjében azt mondta, hogy differenciálni kívánnak a vállalkozások nagysága szerint a visszaigényléskor. Ugyanis azt mondta, hogy a kicsik (*Dr. Balog Ádám közbeszól.*)... Akkor szeretném pontosítani, mit is értett azon a félmondatán, ami az adóalanyok nagysága szerinti differenciálásra vonatkozott, mert tagadhatatlanul elhangzott. Szeretném megtudni, hogy pontosan mire gondolt, mert most úgy érzékelem, hogy vagy nem úgy értette, vagy nem én értettem úgy, szóval valamiféle különbség van a kettő között.

Ha már ez szóba került, akkor szeretném még azt is kérdésként föltenni, mert nem értettem azt a hivatkozását, nem találtam meg a javaslatban, de bizonyosan én voltam nem eléggé pontos, hogy hogyan kezeli a javaslat az eltelt időszak kamatait. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm én is. Következik Babák Mihály képviselő úr.

BABÁK MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm, elnök úr, a szót. Nyilvánvaló, hogy lehetett ilyen szándéka is a kormánynak 2007-ben, ezt nem lehet eltagadni, hogy az áfacsalást visszafogja, de alapvetően szeretném emlékeztetni volt pénzügyminiszter urat arra, hogy akkortájt már kezdődött, hogy nem vagy nehezen fizetett például az állam. Nem fizette ki a

számlákat, viszont visszakérte az áfát. Ez indított el ilyen lehetőséget, de azért, mert az állam nem volt likvid minden pillanatban, nem fizette ki a számláit. Ekkor indultak el, 2007-ben, emlékezetem szerint, a körbetartozások is jelentős mértékben az országban, az előző kormány eléggé el nem ítéhető magatartását követően.

A differenciálás pedig annyi, hogy 1 millió forintig 30 nap a kifizetési határidő, 1 millió forint felett pedig 45 nap. Itt tényleg van differenciálás, a kicsiknek 15 nappal hamarabb kiküldik. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Rozgonyi Ernő képviselő úr!

ROZGONYI ERNŐ (Jobbik): Tulajdonképpen én is ehhez a differenciáláshoz szeretnék hozzászólni. Ez számomra teljesen érthetetlen. Miért kéne az egyiknek hamarabb megkapni, mint a másiknak? A 30 nap tökéletesen megfelel kicsinek, nagynak, és az ügy el van intézve. Megmondom, miért fontos ez, kérem szépen. Azért, mert állandóan arra hivatkozik a magyar kormány, a Nemzeti Bank, mindenki az égegyadta világon, hogy nincs pénz, nincs pénz, nincs pénz. Tessék tudomásul venni, hogy a forgalomban lévő pénz mennyiségét úgy is szabályozhatom, hogy a pénz forgási sebességét növelem. Nem kell itt differenciálni. Oda kell adni a nagyvállalkozóknak vagy a közepes vállalkozóknak is a pénzt, és az ügy el van intézve. Teljesen értelmetlen dolog itt is kettős mércét alkalmazni. Miért alkalmazunk kettős mércét ebben az országban itt is? Alkalmazunk épp elég helyen. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Veres képviselő úr kért szót.

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Miután itt megint egy pontatlanság hangzott el, szerintem érdemes pontosítani a helyzetet. Babák képviselő úr, hogy az adott ügyben az állam mikor fizet, mikor nem fizet című kérdésnek az égegyadta világon semmifajta relevanciája nincs. (*Babák Mihály: Persze, hogyne.*) Tekintettel arra, hogy bárki fizet, vagy nem fizet ebben az esetben, mindegy, hogy magánszereplő vagy vállalkozás, ebben az esetben az adóelbírálás szempontjából a kérdés az volt, hogy megfizette vagy nem fizette meg azt a kötelezettséget, amelynek alapján az áfa-visszaigénylést valaki alkalmazta vagy sem. Azt gondolom, az egy más történet, hogy Magyarországon a körbetartozás hogyan alakult ki, mi volt az okozója, hogyan lesz majd valamikor megoldva, mert az sincs megoldva. De ebbe a kérdésbe az állam fizetőképességét azért nem érdemes belekeverni, mert sem az nem függ össze ezzel a kérdéssel, hogy vajon a visszajáró adó mikor kerül kifizetésre a vállalkozásoknak, sem pedig a másik része nem függ ezzel össze, nevezetesen, hogy az állam a különböző vállalkozásokkal szembeni, ilyen-olyan jogcímű kifizetéseit mikor és hogyan teljesíti. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Úgy látom, nincs több észrevétel, de nekem lenne még egy fölvetésem, államtitkár úr. Majd legyen szíves reagálni rá a válaszában. Most az érem másik oldalával mi van? Itt az is kérdés, hogy amikor egy vállalkozó a számlát kiállítja, az áfát beszámítja, és onnantól kezdve ketyeg az óra, és be kell fizetnie az áfát, miközben az ő vevője neki esetleg nem fizette meg a vételárat. Ezzel mi van? Úgy látom, ezzel a javaslat nem foglalkozik, de ez létező probléma ma a gazdaságban. Ha nincs több észrevétel (*Nincs jelentkező.*), akkor átadom a szót az államtitkár úrnak reagálásra. Köszönöm szépen.

Az előterjesztő válasza

DR. BALOG ÁDÁM (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Még egyszer pontosítanám magamat, ha esetleg nem voltam elég érthető. Nem tartalmaz a jogszabály semmiféle megkülönböztetést kis- vagy nagyvállalkozás között. Az 1 millió forint van benne, aminek az oka az, hogy ez egy olyan kicsi összeg, amelynél nem éri meg a 30 napot túlságosan kihúzni, ugyanakkor segítünk vele a kisebb adózóknak. Feltehetően a kisebb adózóknak van 1 millió körüli pozíciójuk, de lehet akár egy 5 milliárdos cég is, hiszen az egyenlege bármekkora lehet. Ennek alapján húztuk meg az 1 millió forintos határt.

A kamat kérdése. Az előterjesztés azt tartalmazza, hogy valamely adózó jogerős határozattal szemben kíván kártérítést kapni, mert nem megfelelően alkalmazta ezt a szabályt, emiatt az APEH adóbírságot, késedelmi pótlékot vetett ki rá, ezt igényelheti vissza. Általános kamatra, késedelmi kamatra nem gondolunk, hogy azt vissza kéne fizetnünk.

A fizetendő áfa kérdése, amit elnök úr vetett föl, valóban nagyon fontos kérdés. Ezen számviteli szakemberek, állami alkalmazottak serege dolgozik. Leginkább az Európai Unió által nemrégiben lehetővé tett pénzforgalmi szemlélet meghonosítását látjuk követendőnek. Ezt 2013-tól lehetne alkalmazni, és ebben az esetben pénzforgalmi szemléletben fizethetnének meg bizonyos méretig vállalkozások áfát, azaz akkor, amikor a pénz is befolyik. Mi ezt látjuk jelen pillanatban a legmegfelelőbb útnak. Felmerülnek természetesen más lehetőségek is, ezek azonban jelentős adókiengedéssel járnak, és bizonytalanra teszik az adóbevételeket. Azt hiszem, minden fontos kérdésre válaszoltam. Köszönöm.

Döntés a törvényjavaslat általános vitára való alkalmasságáról

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Akkor a szavazás következik arról, hogy ezt a törvényjavaslatot általános vitára alkalmasnak ítéli-e a bizottság. Aki igennel szavaz, az, kérem, emelje föl a kezét. *(Szavazás.)* Igen, ez nagyon nagy többség, 23 igen. Ki az, aki nem támogatja általános vitára? Ilyen nincs. Ki az, aki tartózkodott? Négy.

Tehát 4 tartózkodás mellett a bizottság általános vitára alkalmasnak ítélte a törvényjavaslatot.

Előadót kellene állítanunk. A többségi oldal részéről ki vállalja, hogy előadja ezt a kérdést a plenáris ülésen? Babák Mihály képviselő úr? Csak egy költői kérdést tettem föl, aki itt a legaktívabb, azt szokták mindig jelölni, ez logikus. *(Babák Mihály: Megtiszteltetés.)* Végül is tettem egy javaslatot. Lesz-e kisebbségi vélemény? *(Jelzésre.)* Nem lesz. Tehát az előterjesztést a bizottság részéről Babák Mihály képviselő úr fogja előadni. Köszönöm szépen, államtitkár úr a közreműködését.

Az otthonvédelemmel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitára való alkalmasságának tárgyalása

ELNÖK: Rátérünk a 2. napirendi pontra, az otthonvédelemmel összefüggő egyes törvénymódosításokról szóló törvényjavaslatra, a devizahitelesekkel érintő segítségre. Üdvözlöm körünkben Nátrán államtitkár urat, a téma előadóját. Meg is kérem, hogy szíveskedjék előadni, amit még itt írásban nem közöltek velünk. Köszönöm.

A kormány álláspontjának ismertetése

NÁTRÁN ROLAND (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Igyekszem nagyon röviden összefoglalni a javaslat tartalmát, hiszen annak lényegével a bizottság tisztelt tagjai feltehetően tisztában vannak. A jelenleg előttünk lévő két törvény az otthonvédelemmel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat, illetve a központi hitelinformációs rendszerről szóló törvényjavaslat.

Az előbbi törvény a rögzített árfolyamon történő végtörlesztés szabályozását tartalmazza, illetve arra tesz javaslatot. A végtörlesztésre svájci frank hitelek esetén 180 forint/svájci frank, euróhitelek esetén 250 forint/euró és japán jen hitelek esetén 200 forint/150 jen árfolyamokon nyílik lehetőség. A jogszabály a tekintetben tartalmaz korlátozást, hogy ki az, aki ezzel a végtörlesztéssel élhet. Mégpedig a javaslat szerint azok a hitelfelvevők élhetnek ezzel az előtörlesztési, illetve végtörlesztési lehetőséggel, akik ennél az árfolyamnál kedvezőbb árfolyamon vették fel hitelüket. Azaz ez azt jelenti, hogy azok a hitelfelvevő állampolgárok, akik 180 forint/svájci franknál gyengébb árfolyamon, tehát 190 vagy 200 forintos svájci frankon vették fel hitelüket, ezek a lehetőséggel nem élhetnek. Szakmai véleményem szerint helyesen, hiszen ők a hitelfelvételkor már tudhatták, hogy ez az árfolyam, amin a hitelt felveszik, gyengébb.

A törvényjavaslat ezen az előtörlesztési, illetve végtörlesztési lehetőségen túl tartalmazza az ehhez kapcsolódó adó- illetve illetékszabályozásra vonatkozó javaslatokat. Értelemszerűen abban az esetben, ha ilyen végtörlesztésre kerül sor, akkor az elengedett tartozást az ajándékozási illeték alól mentessé kell tenni. Visszterhes vagyónátruházási illeték alól teszi mentessé a magánszemély lakásvásárlását, amennyiben a szociálisan rászorult természetes személy a hiteladósok lakhatásának biztosításáról szóló törvény által rögzített vételi jog érvényesítése alapján vásárol ingatlant. A személyi jövedelemadó-törvény hatálya alól szintén kiveszi a jogszabályjavaslat ezeket az eseteket és értelemszerűen díjmentessé teszi az illetékeljárást, illetve a hatósági eljárást ezekben a konstrukciókban.

Ami fontos még a jogszabályjavaslatban, az az, hogy az adósoknak ez év december 30-ig kell jelezniük azt, hogy végtörleszteni szándékoznak a korábban felvett devizában denominált hitelüket. December 31-e szombati napra esik, ezért a 30-ai határidő. Ez azt jelenti, hogy az adósoknak a szándékot kell bejelenteni, hogy ezen a rögzített árfolyamon előtörlesztésre, illetve végtörlesztésre akar sort keríteni. A bankoknak, pénzügyintézeteknek kötelességük ezt a szándéknyilatkozatot befogadni december 30-ig. Ezt követően, illetve a benyújtást követően 60 napos eljárási határidőt szab a törvényjavaslat a bankoknak a tekintetben, hogy a korábbi devizahitel lezárásra kerüljön, és a végtörlesztés megtörténjen.

Tartalmazza a javaslat azt a szabályozási konstrukciót, hogy a bankok, illetve pénzügyintézetek csak azokat a költségeket számíthassák fel devizában, amelyek számukra is devizában keletkeztek, ezek nyilvánvalóan a devizaforrásuk kamatjellegű költségei, amelyek számukra forintban keletkeznek, a továbbiakban a javaslat alapján a pénzügyintézet kizárólag forintban számíthatja fel, tehát kizárólag abban a devizanemben, amelyben a költség felmerült.

A központi hitelinformációs rendszerről szóló törvényjavaslat a pozitív adólista szabályozását javasolja megteremteni. Ez a szabályozás arra vonatkozik, hogy az eddig gyakorlattól eltérően a nem teljesítő, illetve rossz kategóriába sorolt adósokat tartotta nyilván a hitelinformációs rendszer, ezt követően a pozitív besorolású, magyarán a rendszeresen és helyesen, jogszabályszerűen és szerződészerűen törlesztő adósokat is nyilvántartja a központi hitelinformációs rendszer. E tekintetben a jogszabályjavaslat mind a bankoknak, mind az ügyfeleknek kötelezettséget ír elő, miszerint a hitelinformációs rendszer adatbázisának felépítéséhez szükséges adatokat rendelkezésre bocsássák. Adatvédelmi szempontból fontos azonban, hogy az adós rendelkezhet arról, hogy az ilyen jellegű adatait a hitelinformációs rendszer ne adhassa ki pénzügyintézeteknek. Tehát, ha egy ügyfél jó adós, de mégse szeretné, ha a hitelintézetek megkapnák az ő adatait, erről természetesen rendelkezhet, és ebben az esetben ez nem kiadható. Fontos továbbá, hogy a hitelinformációs rendszerben lévő adatokat csak 5 évig tartja nyilván, éppen adatvédelmi megfontolások, illetve okok miatt.

Fontos még felhívni a tisztelt bizottság figyelmét, hogy a jelenlegi javaslat nem tartalmazza a teljes hiteldíjmutató korlátozására vonatkozó szabályozást, ugyanis ennek a technikai kidolgozása, illetve jogszabályi megfogalmazása folyamatban van. Azért jelzem ezt,

mert az otthonvédelmi akcióterv keretében miniszterelnök úr jelezte, hogy ilyen irányú szabályozási javaslaton is gondolkozik a kormány, illetve támogatna egy ilyen irányú szabályozási javaslatot.

Ezt a törvényjavaslatot, ami tehát a bizottság előtt hever, a kormány ebben a formában támogatni tudja, egyetért a törekvésével abból a megfontolásból, hogy egy olyan jellegű problémahalmaz részleges csökkentését teszi lehetővé, ami a devizában való eladósodás problematikáját takarja. Azt gondoljuk, hogy a magyar gazdaság és pénzügyi rendszer egyik legfontosabb kockázati tényezője ma a rendkívül magas devizahitel-állomány a háztartások körében. Éppen ezért minden olyan javaslatot, illetve támogat a kormány, ami ennek a kockázatnak, illetve ennek az egyensúlytalanságnak a leépítését szolgálja. Különösen azért, mert azt gondoljuk, hogy nincs olyan egyetlen javaslat, amely a teljes problémát egy ütemben, egy megoldással képes kezelni. Éppen ezért a kormány az összes ilyen konstrukciót megvizsgálja és támogatja, amely ebbe az irányban mutat. Köszönöm szépen.

Kérdések, észrevételek, vélemények

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. A vitát megnyitom. Veres képviselő úr!

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Elnök úr, az első kérdésem az lenne, miután államtitkár úr olyan javaslatról is beszélt, ami nincs a bizottság előtt, hogy a hitelinformációs rendszerre vonatkozó szavai melyik javaslatához tartoznak. Mi egy olyan javaslatot tárgyalunk most, amelynek az a címe, hogy az otthonvédelemmel összefüggő egyes törvény módosításáról szóló törvényjavaslat, T/4144. szám, Rogán Antal képviselő önálló indítványa. Hogy most államtitkár úr képviseli Rogán képviselő urat, az egy dolog. Ezen már nem akadunk meg különösebben, bár nem biztos, hogy teljes mértékben Házzabályszerű a dolog. De amiről beszélt, az nincs a bizottság napirendjén, mostani információim szerint.

NÁTRÁN ROLAND (Nemzetgazdasági Minisztérium): Miniszter úr, bocsánat, lehet, hogy én okoztam a félreértést. Szólhatok?

ELNÖK: Hadd fejezze be a képviselő úr, aztán utána. Befejezte? *(Jelzésre.)* Akkor tessék parancsolni!

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Azt mondom, a 4144. számú javaslat van előttünk, ma délelőtt lett benyújtva. *(Közbeszólásra.)* Bocsánat, ma délelőtt érkezett meg nekünk elektronikusan. Ez le van dátumozva szeptember 16-án, így precíz, ha megnézzük, ezt a javaslatot tűzte a módosított ajánlással napirendjére a bizottság, amit most kaptunk meg, a mai nap során, legalábbis én ekkor kaptam meg a módosított napirendet, elnök úr, azzal a feltételezéssel, hogy amennyiben a gazdasági és informatikai bizottság tárgysorozatba vette. Miután ők 10 óra körül ülészttek, feltételezem, hogy ezt megtették. De a mi bizottságunk nem tűzte még napirendjére, legalábbis eddigi ismereteim szerint nem volt ilyen javaslata elnök úrnak a napirendben, amely a hitelinformációs rendszerre vonatkozó önálló indítványt érintette volna. Ilyen indítvány a bizottság asztalán nincs, szerintem a napirendünkön nincs. Ezért tettem föl azt a kérdést, hogy amit a végén mondott az indoklásban, az feltehetőleg egy másik indítványra vonatkozott, egyébként okszerű, és általam nem szakmailag nem vitatott, amit elmondott, csak szerintem nem a bizottság napirendjéhez kötődik. Ezért volt a kérdésem. Aztán majd megyünk tovább. Köszönöm.

ELNÖK: Tukacs képviselő úr!

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Azt szeretném kérdezni államtitkár úrtól, mi indokolja azt, hogy a visszafizetésnek nincs felső korlátja. Tehát hogy egy 10 millió forintot érő devizahitel és egy 60 millió forintot érő devizahitel is ugyanolyan megítélés alá esik ebben a javaslatban? Mi indokolja azt, hogy azok, akik a 60 milliót vissza tudják fizetni, ugyanolyan megítélés alá esnek, mint a mondjuk 10 millióból kis lakást vásárlók?

A második kérdésem az lenne, mi az oka annak, hogy a javaslat nem foglalkozik azzal a nagyjából 130 ezer emberrel, akinek a helyzete már kritikus, és változatlanul nem sikerült sem a kormánynak, sem valamelyik képviselőnek egyéni indítvánnyal úrrá lenni a nemzeti eszközekezelő megalakításának nehézségein. Köszönöm szépen, elnök úr, a szót.

ELNÖK: Köszönöm. Vágó Gábor képviselő úr!

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Az egész hitelválság kapcsán nagyon örvendezek, hogy egy év után végre a kormányzat, úgy tűnik, mintha tenni akarna valamit. Az más kérdés, hogy ez a javaslat, inkább hátrább visz, mint előre. Hiszen, ha megnézzük, hogy kik azok, akik ezt a kedvezményt igénybe vehetik, azok, akinek ott van a zsebükben a több tízmillió forint, kirakják az asztalra, és aztán azt mondják, hogy viszontlátásra. Azok pedig, akik tényleg hónapról hónapra nyögik ezeket a törlesztőrészleteket, és alig tudnak kijönni a hó végén, a számukra egyszerűen teljes mértékben irrealitás az, hogy hogyan tudnának ezzel a végtörlesztéses javaslattal élni. Tehát egy olyan abszurd szabályozást hoz a kormány, ami megint csak azoknak jó, akiknek ott van a zsebükben a több tízmillió forint, azt lazán kipengetik, miközben az emberek javarésze az egész javaslat igénybevehetetlen rendelkezéseket hoz.

A másik legnagyobb probléma, amire az előző vitában is utaltam, fölvetődnek olyan kockázatok, hogy végül ezt a ceppet a magyar államnak kell állnia. Mert most nagyon szépen hangzik, hogy a bankok fogják állni a ceppet, valóban, egy részük bizonyosan, de ha fölmerül az, hogy itt valóban az Európai Bíróság jogellenesnek találja ezt a törvényt, akkor utána végső soron ugyanúgy a magyar adófizetők, akik állják a ceppet. És önök most a következő kormányok költségvetésével hazardíroznak, úgy, hogy valódi érdemi megoldást nem adnak a problémára.

Elnézést, államtitkár úr, azt teljes mértékben álságosnak és cinikusnak tartom, hogy minden javaslatot, ami a hitelválság megoldására vonatkozik, önök támogatnak. Jómagam benyújtottam, azt hiszem, már három törvényjavaslatot, két határozati javaslatot ez ügyben. (*Babák Mihály: Rosszak voltak.*) Bizonyos részei most is visszaköszöttek abban, amit Orbán Viktor mondott a múlt héten. Mondhatja, hogy rosszak, de Orbán Viktor miniszterelnök úr hasonló tartalmú kijelentéseket tett, és azokat úgy lesöpörték az asztalról, annak rendje és módja szerint, és most kezdenek el kapálózni, miközben nincs átgondolva az egész, hogy hogyan jön ki az ország a válságból. Nem tudjuk támogatni ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Márton Attila képviselő úr!

MÁRTON ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Nagyon sajnálom, hogy Vágó képviselőtársam nem néz televíziót, nem hallgat rádiót. Ha ezt megtette volna, már bocsánat, de ilyen butaságokat nem beszélt volna. Semmi mást nem kellett volna tenni, csak mondjuk a hétvégén nézni a televízió különböző hír-, illetve elemző műsorait, illetve ma raggal mondjuk 9 órától a magyar rádiót hallgatni. Ugyanis most már, amióta napirenden van, hogy egy ilyen törvényjavaslat előkészület alatt van, és a Ház ezt meg fogja tárgyalni, szakemberek, pénzügyi elemzők, banki szakemberek, és, még egyszer mondom, ma

9 órától a rádióban fölfelé jövet hallgattam az autóban, pontosan erről beszéltek, hogy ez a törvényjavaslat véletlenül sem azoknak szól, akiknek ott van valahol a párnába becsomagolva vagy valahová elásva több tízmillió forint. Ma egyértelműen kimondták, nem egy, nem kettő, négy szakember, hogy itt a bankok között nagy valószínűséggel nagyon komoly forinthitelezési verseny fog kialakulni, hogy kiváltsák azokat a hiteleket, amelyeket most devizában vissza akarnak fizetni.

Nagyon sajnálom, hogy képviselő úr ezt a rádióműsort nem hallgatta. Közel egy órában keresztül négy szakember volt stúdióvendég, és erről beszélgettek. Egyöntetű volt a vélemény abban, hogy a bankok mindent meg fognak tenni annak érdekében, hogy lehetőség szerint minél több forinthitelt nyújtsanak majd, két ok miatt is. Egyrészt azért, mert most, perpillanat lehet, hogy az árfolyamkülönbségből fölmerülő veszteségeiket valamilyen módon csökkentésük, másrészt, mivel hosszú távon sajnos a forinthitelek kamata lényegesen magasabb, mint az euró- vagy svájci frank hitel kamata, kamatnyereségre fognak szert tenni a bankok. Tehát elemi érdekük lesz a bankoknak, mondták ezt a szakértők, akár még úgy is, hogy komoly versenybe szálljanak egymással azért, hogy kiváltásra forinthiteleket biztosítsanak.

Már bocsánat, de erre a szövegre, amit önök itt folyamatosan próbálnak eladni, hogy ez csak a tehetős embereket, a gazdagokat szolgálja, egyszerűen a szakemberek mondták, hogy butaság, és ez nagy valószínűséggel nem így lesz. Teljesen egyértelmű, hogy ez az indítvány éppen azokat szolgálja, akik biztonságban szeretnék a hiteleiket tudni, hogy ne legyenek kitéve olyan árfolyam-ingadozásnak, olyan kockázatoknak, mint amilyenek az elmúlt időszakban ki voltak téve. Az sem véletlen, hogy azoknak is lesz lehetőségük a visszafizetésre, akiknek a teherbíró képességük már nem tette lehetővé, hogy a drasztikusan megemelkedett árfolyamon a svájci frank hiteleiket vissza tudják fizetni. Tehát úgy gondolom, hogy ez az indítvány nagyon jó, és ha önök valóban az adósok érdekében szeretnék tenni, akkor támogatják majd itt is az általános vitára való alkalmasságot, meg majd bent, a Házban is a végszavazásnál. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Rozgonyi Ernő képviselő úr következik.

ROZGONYI ERNŐ (Jobbik): Én csak azért, hogy lezárjam az ügyeket, annyit szeretnék mondani, hogy a Jobbik részéről alkalmasnak találjuk arra ezt a tervezetet, hogy a plenáris ülés e lé kerüljön, legalább módunk lesz arra, hogy elmondjuk azt, hogy a Jobbiknak egyébként más a véleménye, mint ami itt hivatalosan elhangzott. Talán annyit válaszolnék, hogy 21 éve szakértők itt már annyi mindent mondtak a rádióban, televízióban, hogy ha azt az ember komolyan vehetné, akkor ez az ország nem itt tartana, ahol most. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Babák Mihály képviselő úr!

BABÁK MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr, a szólás lehetőségét. Megdöbbenéssel kell hangot adnom annak, hogy az LMP megmutatta a foga fehérét. Javasolgtat, és most tiltakozik egyfajta megoldást illetően, amely persze egy csak az adósmentés politikájában, és keresni kell a további lépéseket, persze az ország gazdasági teherbíró képességétől is függ ez majd. Igen, mélyen tisztelt hölgyeim és uraim, ennek a döntésnek ténylegesen rizikója van. Ezt a rizikót pedig fel kell tudni vállalni, fel kell vállalni, mert ez egy lehetőség, egy részletmegoldást kínál.

Nagyon furcsállom, hogy azok féltik az államháztartást és a kormányt, az országot, akik ezt a helyzetet előidéztek annak idején, hiszen rátolták az embereket a devizahitelre. Csak annyit kell erről mondanom, hogy ez nem éppen tisztességes piaci magatartás volt, ugyanis elmondom most, amit az első hozzászólásom kapcsán is kifejtettem, hogy amíg

Európában 0,5-1 százalék volt az euró és a svájci frank kamata, addig ezt a kereskedelmi bankok eladták 7,5-8 százalékért, mert olyan volt Magyarországon a szituáció, hogy rátolták ezekre a valutakonstrukciókra a hitelezőket. Ezek ráadásul még egyoldalúan módosított szerződések is voltak. A bankvilág eléggé bajban van azzal a hitelezési és szerződési gyakorlattal, amelyet az elmúlt években csak és kizárólag Magyarországon alkalmaztak az Európai Unión belül. Jó, ha tetszenek tudni.

Nem tudom, mitől félti az LMP, úgy látszik, tényleg nem az emberek érdekeit szolgálják, csak beszélnek-beszélnek összevissza. Úgy gondolom, azt is meg kell ennél a napirendnél említeni, hogy az előző kormány felelőssége e témakörben felvetődik, mégpedig akkor, amikor a svájci bank jelezte az országnak, hogy nagyon veszélyes folyamatok indultak el Magyarországon, jelezte a Magyar Nemzeti Banknak, a Magyar Nemzeti Bank pedig a kormánynak. És még ott volt a pénzügyi felügyelet is, amely, azt hiszem, ebben a kérdésben jobban tüsténkedhetett volna. Nem volt piac- és adóvédelem ebben az országban, ugyanakkor az államháztartási pénzpólitika, a hitelezési gyakorlat, a kamatok rátolódtak ezekre a valutákra. Ebben a bankoknak igen komoly saruk van. Nem biztos, hogy azok a perek, amelyeket az állampolgárok indítottak a bankokkal szemben, nem fognak sikerrel járni.

Úgyhogy kérem, rizikója van ennek a döntésnek, úgy gondolom, ezt nem szabad elhallgatni, de azt is el kell mondani, hogy ez bizony pozitív vállalása is lehet a tisztelt Háznak, a tisztelt parlamentnek, mert ha a perek nem buknak meg, akkor később mondhatnánk, hogy miért ne léptük meg ezt. Úgyhogy rizikója van, hölgyek, urak, és úgy gondolom, a parlamenti képviselőknek az országot kell szolgálniuk, az eladósodottakat a pénzügyiakkal szemben, úgyhogy helyes az előterjesztés. Köszönöm szépen, a magam részéről támogatom.

ELNÖK: Köszönöm. Veres képviselő úr!

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Nem esett szó a vitában eddig, úgy tűnik számomra, egy olyan momentumról, amit most érdemes lenne felhozni. Ha itt most rizikóról beszélünk, akkor nem lehet tudni pontosan, hogy mit ért rizikó alatt Babák képviselő úr. De érdemes szólni arról, hogy a javaslat elhangzását követően érdemi reakciókat váltott ki ez a javaslat több európai uniós tagországból, sőt, az Európai Bizottságból is. Ismereteim szerint az Európai Bizottság adott kérdésben illetékes biztosának szóvivője a kérdésben álláspontot foglalt el, Ausztria legmagasabb kormányzati szinten három szereplővel megszólalt, tudomásom szerint Hollandia, Belgium külügyminiszterei a kérdésben megszólaltak. Úgy gondolom, hogy minimum az előterjesztésben ki kellett volna térni arra a körülményre, amely a kormány szakértői véleményeként írásban a sajtóban is megjelent ezzel a javaslattal kapcsolatban. Azaz hiányolom, hogy az előkészítés miatt nem terjedt ki arra a körülményre, amely a javaslattal kapcsolatban úgymond rizikót, úgymond kritikát, úgymond aggályt fogalmazott meg. Lehet természetesen ezt figyelmen kívül hagyni minden további nélkül, de úgy gondolom, nem felelős gondolkodásra vall az, ha erre a kérdésre érdemi reakció nem történik.

A második kérdéskör, Babák képviselő úr megint hangosan beszél bele mások beszédébe (*Babák Mihály: Nem, én a kollégámmal beszélek.*), szerintem fölösleges belebeszélne képviselő úrnak más képviselők hozzászólásába. Szóval úgy gondolom, van értelme vizsgálni azt a körülményt is, hogy ha ezt a javaslatot megfogalmazzák, akkor vajon mi az oka annak, hogy nem került bele a javaslatba egy, az elmúlt héten a politikai vitában úgymond támogatást nyert olyan fölvetés, amely arra vonatkozott, hogy országgyűlési képviselők, állami vezetők ezzel a lehetőséggel ne éljenek. Hangsúlyozom, nemcsak erről szól a javaslat, ez egy sokkal kiterjedtebb javaslat annál, mint ami elhangzott egy héttel ezelőtt a parlamentben, és ez a javaslat nemcsak arról szól, hogy 180, illetve 250 forintos,

illetve 2 forintos árfolyamon lehet törleszteni a hiteleket, hanem arról is szól, hogy az ezzel kapcsolatos valamennyi kedvezmény teljes mértékben adó- és illetékmentessé válik ez után a javaslat után.

Ez rendkívül nagy mértékben ad kedvezményeket olyanoknak, akik tudnak élni ezzel a törlesztési lehetőséggel, és rendkívül nagy mértékben nem ad kedvezményt azoknak, akik nincsenek abban az anyagi helyzetben, hogy tudnának élni ezzel a lehetőséggel. Éppen ezért a mi vitánk nem abban van, hogy most a bankokkal vagy nem a bankokkal folyik az úgynevezett gazdasági szabadságharc, hanem sokkal inkább abban van, hogy miért tesz a javaslat ilyen módon különbséget tehetős, hitel-visszafizetésre képes és hitel-visszafizetésre nem képes állampolgárok között. A vitánk abban van, hogy miért nem vesz figyelembe olyan nemzetközi szerződéseket, amelyek létéről tud a kormányzat, amelyek létéről, ha nem tudott volna, akkor felvilágosítást kapott az elmúlt héten, meglehetősen sok forrásból. És a javaslatban sehol nincs megemlítve, hogy ezzel a kérdéssel foglalkoztak volna, számítást végeztek volna.

Nyilvánvaló, számomra legalábbis, hogy a kormányzat berkeiben készült javaslatról van szó, feltehetően ezen kötelezettség elmulasztása miatt adták be képviselői indítványként a javaslatot, és nem vállalta föl a kormány kormányneven beadni ezt a javaslatot, amit persze én nagyon helyteleníték. Azt gondolom, a kormánynak akkor is megvan a felelőssége, ki kell számolnia ezt a fajta háttérrel, és be kell mutatni a parlamenti döntéshozóknak, hogy vajon ebben a kérdésben mekkora az a kockázat összességében, amelyet a pozitív döntés esetén fut a Magyar Köztársaság költségvetése.

És van egy harmadik momentum is ebben a bizonyos, ezzel a javaslattal érintett kérdéskörben. Babák képviselő úr meglehetősen szívesen, hangzatosan szeret foglalkozni azzal, hogy mi is volt korábban, hogyan is volt korábban. Ugyanakkor nem szívesen és nem annyira hangzatosan foglalkozik azzal, hogy mi történt tavaly június óta. Csak szeretném emlékeztetni képviselő urat arra, hogy az önök által most rögzítésre javasolt, és egyösszegű törlesztés esetén elszámolási árként javasolt értéknél nem rosszabb árfolyam volt az elmúlt évben, a kormány átadásakor. Azaz az összes svájci frankban bekövetkezett árfolyamromlás azután következett be, hogy önök kormányra léptek (*Felzúdulás a fideszes képviselők között.*), hogy meggondolatlan intézkedésekkel, meggondolatlan nyilatkozatokkal... Nézzék meg, ez tényszerű, meg kell nézni az árfolyamokat uraim, meg kell nézni, és nincs miről beszélni tovább!

Tehát miután ilyen nyilatkozatokkal elrontották az árfolyamot, és miután olyan intézkedéseket hoztak, amelyek nemhogy stabilizálnák Magyarországot, nemhogy erősítenék... (*Babák Mihály: Miért kell stabilizálni? Mert szétziláltatok.*), nemhogy erősítenék a magyar forint árfolyamát, hanem sokkal inkább azt bizonytalanná és labilissá teszik. Elég, ha csak utalok arra a CDS-feláralakulásra, amely elég pregnánsan mutatja azt, hogy nagyjából hogyan ítélik meg azt a gazdaságpolitikát azok a pénzügyi befektetők, akik ilyen vagy olyan módon, közvetlenül vagy közvetetten, de mégis csak meghatározzák az árfolyamok alakulását. És ez előrevetíti, sajnos azt kell mondjam, és majdnem mindegy, hogy milyen kamatpolitika folyik, a forint jövődi árfolyamát a következő hónapokban és következő években.

Ezért azt gondolom, sokkal inkább ezzel kellene foglalkozni, sokkal inkább ezt kellene nézni, sokkal inkább ennek a konzekvenciáit kellett volna levonni, és természetesen reálsan értékelni a kialakult helyzetet, és reálsan értékelni a kialakult helyzetben megteendő intézkedéseket. Az MSZP érdekelt abban, hogy valamennyi hiteladós esetében megfelelő, a három szereplő arányos tehervállalását biztosító, mint amiről korábban már egyetértés volt közöttünk, megoldások szülessenek, ez a megoldási javaslat a hiteleseknek egy nagyon szűk rétegét, nagyon szűk körét érinti, és semmiképpen nem a három szereplő arányos tehervállalásán nyugvó javaslat, ami előterjesztésre került az Országgyűlésnek ebben a

javaslatban. És még egyszer mondom, rendkívül sajnálom, hogy ilyen kalandos előélettel került az Országgyűléshez ez a javaslat. A kormány nem tudja megspórolni, megtakarítani ezzel együtt sem azt, hogy az Országgyűlést korrekten tájékoztassa arról, hogy a kormányzatnál elkészült szakmai vélemény szerinti kockázata ennek a javaslatnak mekkora összegű, milyen értékű, mikor megjelenő fizetési kötelezettségként fogalmazható meg.

Azért fontos erről így beszélni, mert a kormányzati szereplők elmondták azt is, hogy létezik arra nézve számítás, hogy hány hiteltulajdonos fogja ezt az összeget megfizetni, hány hiteltulajdonos fog élni a 180, 250, illetve 2 forintos árfolyamkötöttségen történő visszatörlesztés lehetőségével. Akkor viszont nyilvánvalóan arra is van számítás, hogy ezen érték mekkora összegű adott esetben akár bíróságon, akár másutt megítélt kötelezettséget fog Magyarország számára jelenteni. Kifejezetten kérem azt bizottsági tagként, hogy a kormány képviselői tájékoztassák erről az Országgyűlést. Úgy gondolom, felelős döntést hozni ebben a kérdésben az általam elmondott iménti körülmények figyelembevételével lehet csak, ezek hiányoznak az előterjesztésből. Kérem, hogy ezt haladéktalanul pótolja a kormány. Köszönöm figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm. Ékes József képviselő úr jelentkezett.

ÉKES JÓZSEF (Fidesz): Elnök úr, azt hiszem, röviden kívánok ehhez szólni. Szeretném Veres János képviselőtársamat emlékeztetni arra, hogy amikor tavaly a bankadó kérdése megjelent, hány országból üzentek politikusok, banki szakértők, sőt, bankárok is, hogy Magyarország rossz úton jár, és ezzel kárt okoz. Azóta már 12-13 ország úgyszintén bevezette a bankadót.

A másik ilyen kérdés a tehetősebbek ügye, amit Vágó Gábor is mondott. A tehetősebb abban a pillanatban kifizette volna, amikor megjelent a másfélszeres visszatérítési kötelezettsége. Abban a pillanatban élt volna azzal a jogával, ha lett volna pénze, a párnába bevarrva. Nem szabad elfelejteni, hogy ma jelen pillanatban a lakásárak nyomottak. Amennyiben becsődölnek a devizahitelek, és itt lakásról beszélek, nem kávéfőzőről, akkor a bank mennyiért tudja eladni az adott lakást. Azt hiszem, ez egy múlt heti hír, egészen biztos vagyok benne, hogy erre Veres képviselőtársam is felkapta a fejét, az egyik bank árvezetett egy lakást, és a fennálló 12 milliós tartozással szemben 3,5 millió forintért tudták eladni. Mennyi a bank bevétele? A 12 helyett 3,5 millió? Azt hiszem, a bankok is elgondolkoznak azon, hogy a jelenleg fennálló 12 milliós tartozásból még 180 forintos törlesztéssel is reális ár, 8 millió befolyik a bankba, nem 3,5 millió. És nem biztos, hogy a lakás értékesíthető 2-3 évben belül. Ezen a bankok is el fognak maximálisan gondolkodni.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Következik Tukacs képviselő úr.

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. A feltett kérdéseinkre, ha kaptunk volna választ, akkor nagy valószínűséggel meghatározná hozzászólásom tartalmát. Én úgy veszem, hogy a válasz elhangzott. A válasz hallgatás volt mind a két kérdésemre. Arról szólt ugyanis a kérdés, hogy miért nincs maximálva a visszafizethető hitel összege, miért érvényes ez bármilyen hitelösszegre, és mi történik mindazokkal, akik képtelenek igénybe venni ezt a kedvezményt, és 130 ezer család már veszélyeztetett helyzetben van, a lakása elvesztése fenyegeti.

Úgy fogom fel, hogy a válasz elhangzott, nem akarunk ezzel foglalkozni. Az előterjesztés legnagyobb hibájának azt tartom, hogy változatlanul nem akar foglalkozni mindazokkal, akik hiteleiket és közműszámláikat már nem tudják fizetni. Változatlanul árulkodó jelnek tartom azt, hogy a nemzeti eszközkezelőnek se híre, se hamva. Pedig igazi megoldást kínálna önök szerint arra, hogy mi történjen ezekkel az emberekkel. Ezért tehát azt

gondolom, hogy ez a megoldás nem teljes értékű megoldás, hiszen sehhol nincs a magáncsöd intézményéről történő nyilvános párbeszéd, nincs szó arról, hogy mi történjen a bérlakásokká váló saját tulajdonú lakásokkal, nincs szó azokról, akik most jelenleg a legrosszabb helyzetben vannak.

A második, amit szeretnék elmondani, hogy ha a bátorsága meglenne az előterjesztő kormánynak ...Mert hogy a kormány az előterjesztő, ezt szögezzük le már le. Rogán Antal neve azért viccként szerepel ezen az előterjesztésen, olyan rossz viccként, amely most már újra és újra csak azt láttatja meg velünk, hogy el akarják kerülni a nyilvános egyeztetést vagy a bármilyen fajta egyeztetést az előterjesztésekről. Szóval, ha a kormányban lett volna bátorság, akkor azt mondja, hogy ha lehetővé teszem a forinthitelekre való átváltást akkor egyben azt a kockázatot is maximalizálom, ami a forinthitelekhez kötődik. A forinthitelnek is van kockázata. A forinthitel kamatának is van kockázata. A forinthitel kockázata az, hogy a fizetésképtelenné váló ember forintban is fizetésképtelen, és nem tudjuk, hogy a bankok milyen hitelkonstrukciókat kínálnak majd ezeknek az embereknek.

Tehát, ha a kérdéseink sorát lehetne folytatni, azt is megkérdezném, hogy miért nem volt olyan bátor a kormány, és miért nem mondta azt, hogy határt szab az igénybe vehető forinthitelek kamatának. Hiszen, ha mindent meg lehet tenni, meg lehet tenni, hogy kormányzati előterjesztést Rogán képviselőtársunk neve alatt tárgyalatunk, meg lehet tenni azt, hogy a bizottság előtt bent nem lévő előterjesztésről beszél ön, akkor miért nincs benne az előterjesztésben ez az igen-igen bátor javaslat? Ha annyira nem szeretik a bankokat. Rázza a fejét államtitkár úr, de akkor mi az oka annak, hogy ebben a mindent megtehetünk című hevületben nem próbálják meg legalább ezt a kockázatot kiszűrni? Ha valóban úgy gondolják, hogy ez egy életképes konstrukció.

A másik. Én elbeszélgetnék még egy kicsit arról, akinek 60 milliós hitele van, illetve 10 milliós hitele van, hogy mi a különbség a kettő között. Megmondom. Az a különbség, hogy nyilván nagyobbat nyer, és megnyeri a nem meglévő személyi jövedelemadón meglévő nyereségét, és köszöni szépen, ezzel számára a dolog el van intézve. Ezért azt gondolom, ha igazán bátrak lettek volna, akkor szabtak volna határt ezeknek a hiteleknek. Mert az az ember, aki 60 millió forint értékű hitelt tud felvenni devizában, és van olyan ingatlana, amire ezt rá lehet terhelni, úgy gondolom, nem azért kellene könnyeket ejteni. Ha nincs meg ez a javaslat, akkor úgy fogom fel, hogy ez a javaslat nem arról a 130 ezer családról szól, amely bajban van.

Harmadrészt pedig szívesen hallanék választ az összefoglalóban, hogy mi a viszonya a kormánynak mint előterjesztőnek arról a javaslatról, hogy parlamenti képviselők, kormánytagok és kormánytisztviselők ne vehessék igénybe ezt a lehetőséget. Szerintem a dolog nagyon korrekt. Nagyon korrekt, mert kiszűri azt a gyanút, hogy a képviselők saját magukra testreszabottan gyártanak le, vagy gyártattak le a kormánnyal előterjesztéseket. Azt gondolom, Márton képviselő úr arról beszélt, hogy a szakértők mennyire helyeselték ezt az ügyet. Ebben a dologban egyetlen csoport nem szólalt még meg. A bankok maguk. Szakértők persze ilyeneket is mondanak, meg olyanokat is. Ha Róna Péter kollégánk, bocsánat, Róna Péter közgazdász ismerősünk, barátunk ott lett volna, akkor valószínűleg nem gazdagítja mindazokat az észrevételeket, amelyeket képviselőtársunk emlegetett, a rádióban, de mindegy is. Hiszen fogalmuk sincs arról, hogy ezek a pénzintézetek hogyan fognak viselkedni. Azért pedig a kormányt hibáztatom, hogy meg sem próbálta lemodellezni a leendő viselkedésüket, és nem próbált meg fékeket és gátakat beépíteni ebben a dologba.

Összességében tehát azt mondom, hogy ez az előterjesztés változatlanul nem megoldás. Nem volt megoldás, amit behoztak tavaly nyár elején, amikor szintén mindazoknak adtak könnyebbségeket, akiknek volt pénzüik. Tehát könnyebbé tették a hitelek egy részének díjmentes visszafizetését. Úgy gondolom, változatlanul hallgatnak mindazokról, akik nagyon nehéz helyzetben vannak devizahitelezés ügyben, ezért ez az általunk látott javaslat nem teljes

értékű megoldás, mondhatnám, nem megoldás. Amennyiben csomagot akartak volna letenni elénk, amelyben szerepel a devizaadósok minden szegmense, akkor ezt meg lehetett volna tenni.

Nem szívesen megyek bele ezekbe a kommunikációs indíttatású vitákba, hogy ki a hibás, és hogyan zajlott a devizahitelezés. Csak annyit szeretnék elmondani, hogy akkor a Fideszben is mindenki hallgatott. Babák úr is hallgatott. *(Babák Mihály közbeszól.)* Akkor olyan bölcs volt, és tudta, hogy mekkora kockázatokat hordoz a devizahitel. *(Babák Mihály: Nem én, a svájci bank tudta.)* Miért nem szólt, kedves Babák úr? Miért nem szólt az önkormányzatokban ott lévő polgármester társainak? Drága barátaim, ne vegyétek fel devizában a hiteleiket, ne bocsássatok ki deviza alapú kötvényeket. Nagyon-nagyon hallgatott. Megbölcsülni lehet akkor, amikor már megvan a baj, csak hogy ez a felelősség azért ilyen egyszerűen elmesélve nem áll meg a lábán, tisztelt Babák úr. *(Babák Mihály: Nem szakad rá a csillár.)*

Összességében tehát az előttünk lévő előterjesztés, amely nagyon furcsa módon került elénk, abban az értelemben nem támogatható, hogy nem ad megoldást a legnehezebb helyzetben lévőknek, és nem tudjuk, hogy milyen megoldást hoz majd azoknak, akik nem rendelkeznek otthon lévő saját forrásokkal a hitelek kiváltásához. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Több képviselőtársunk tükön ül és sürget engem, hogy le kéne zárni a napirendet. A következőt szeretném mindenki tudomására hozni: a Házaszabály megengedi a plenáris ülések alatti bizottsági ülésezést egy kivétellel, ha szavazás van. Szavazás nincs, napirend előtti hozzászólások vannak. Nyugodtan ülésezhetünk, semmiféle szabályt nem sértünk meg. Én a magam részéről úgy gondolom, ez egy olyan fontos kérdés, hogy itt speciel talán fontosabb erről beszélni, mint az egyébként szintén fontos napirend előttieket meghallgatni. De akinek a napirend előtt szólnivalója van, az szóljon.

Tessék parancsolni, Herman képviselő úr következik.

HERMAN ISTVÁN ERVIN (Fidesz): Nagyon röviden egy mondatot szeretnék szólni. Jelesül, a vitát türelemmel végighallgattam, érdekes módon mindenkinek elkerülte egy apróság a figyelmét, hogy senki sem emelt szót azért, hogy egyoldalú szerződéskötéssel a bankok gyakorlatilag a hitelfelvevőket becsapták. Egyoldalú szerződéssel az összes árfolyamterhet, kockázatot ezekre a pénzfelvevőkre áterhelték. Érdekes módon erről senki nem beszél, ugyanakkor a kormány nem homokba dugja a fejét, hanem ezeket próbálja több lépcsőben kezelni. Igazságos, jó megoldás ebben a kérdésben nincs. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Van-e még? Igen, Veres képviselő úr!

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Ékes képviselő úr hozzászólásának volt két olyan eleme, amire érdemes reagálni. Az első képviselő úr, az Európai Unió országai közül egyetlenegy országban sem vezettek be a magyarhoz hasonló bankadót. Amit bevezettek: teljesen más alapon, teljesen más mértékben kérnek a bankoktól hozzájárulást az állam költségvetéséhez. Azért érdemes ezt rögzíteni, mert bankadót a mi kormányunk vezetett be először, annak idején, nem a Fidesz-kormány vezette be. Annak mértéke, alapja egészen más volt, mint amit a Fidesz-kormány bevezetett. Ahhoz az akkor bevezetetthez hasonló arányú, mértékű, nagyságú adóterheket vezettek be az Európai Unió országai közül többen az elmúlt egy évben. Csak azért mondom, hogy ne legyen közöttünk később vita, mert úgy szokott ez maradni, hogy a legendárium részévé válik. Ez nem így van.

A második dolog. Képviselő úr, számos olyan vagyonyilatkozat ismert ma, részben országgyűlési képviselői, részben önkormányzati vezetői, képviselői, részben állami vezetői

vagyonnyilatkozat, amelyben rendelkezik annyi forrással az illető vagyonnyilatkozat-tevő, mint amennyi a devizakölcsönének értéke, mégsem törlesztette annak idején vissza, amikor úgy tűnhetett, hogy elszabadul az árfolyam. Ezt csak azért mondom, mert volt az érvei között olyan, amely szerint, ha okos lett volna, akkor visszafizette volna, satöbbi. Erre csak azt tudom mondani, a sajtóban megjelent, én nem néztem meg senkinek az ilyenfajta papírját, de legalább 8 emberről írt a sajtó olyat, hogy egyébként rendelkezik annyi forintmegtakarítással, mint amennyi a devizahitelének értéke lenne, képes lenne törleszteni, de meghagyta mind a forintmegtakarítást, mind pedig a devizahitel állományát.

Miután olyan személyek is vannak közöttük, akik szakmai hozzáértése az önök szempontjából megkérdőjelezhetetlen, hiszen önök választották meg különböző pozíciókba ezeket az embereket, egy korábbi hozzászólásának félmondatára szeretnék csak utalni, hogy akkor ezek szerint ezeket az okos embereket is sikerült valakiknek átverni, vagy félrevezetni. Most mindegy, hogyan fogalmazunk ebben a dologban. Lényeg az, hogy politikai vezetők vannak ebben a körben, mind pedig állami vezetők, akik hozzáértése, még egyszer mondom, önök választották meg őket ezekbe a pozíciókba, önök szerint bizonyosan megkérdőjelezhetetlen hozzáértéssel bírnak.

Már csak egy nagyon óvatos mondat. Miután nem tették bele az előterjesztésbe, és láthatóan most sem kívánják a mi javaslatunkat akceptálni abban a kérdésben, hogy egy értékhatár szerepeljen ebben az előterjesztésben. Ezért ilyen provokatív megfogalmazásként akár úgy is mondhatnám, hogy önök ezt a javaslatot azok számára készítették, akik annak idején, a 2003-as módosítást megelőzően értékhatár nélkül vehettek föl devizahiteles konstrukcióban adott esetben bármit, és ezek megmaradtak még törlesztendő tételként, és ezért idegenkednek attól, ami a későbbiek során a forintkamat-támogatott hitelek esetén a kormányoknál tendencia volt, hogy egy felső értékhatárt húzzon az ilyen típusú hiteleknél. Először 30, illetve 15 millió forint, majd azt követően a másik konstrukciónál 12-15, illetve településnagyságtól függően eltérő mértékek voltak. Mert úgy gondoltuk, igazságosabb az, hogy ne kapjon korlátlan lehetőséget senki sem anyagi tehetsége függvényében állami támogatás igénybevételére, most itt egy kedvező árfolyam-elszámolás igénybevételére, plusz egy adókedvezményre. Hiszen nagyon világos adó- és illetékkedvezmény társul hozzá.

Ez egy lényegi különbség abban, ahogyan mi gondoljuk azt, hogy kezelni kell az emberek számára a lehetőségeket, meg a költségvetés teherbíró képességét kell figyelembe venni. Mostanában már szokott erre hivatkozni Babák képviselő úr is, hogy a költségvetés teherbíró képessége majd megmutatja. Önök itt most egy olyan, úgy fogalmazok, hogy az szja szempontjából bizonyosan egy olyan lyukat hagynak a költségvetésben, amelynek a nagyságát sem mondta itt még egyelőre senki. A sajtóban ezzel nem találkoztam, ma el nem hangzott sem a kormány képviselőjétől, sem önöktől, hogy vajon mennyi az az szja, amiről lemond ennek a javaslatnak az elfogadása esetén az Országgyűlés. Nagy valószínűséggel, ha igazak a 300 ezer hitel-visszafizetőre vonatkozó számok, és ha igaz annak a nagyságrendje, ami szintén elhangzott sajtónyilatkozatokban, akkor ez nem 1-2 milliárd forint, amiről most beszélünk, hanem minimum tizenmilliárd forintról beszélünk, de az sincs kizárva, hogy egy nagyságrenddel még nagyobb számról van szó az szja vonatkozásában, a sima 16 százalékos egykulcsos adót figyelembe véve.

Azért akartam mindezt elmondani, mert azt gondolom, hogy van ennek a kérdésnek egy szakmai vetülete is. És erről ennyit minimum érdemes beszélni egymás között. Tudom, önök nem akarják ezt a vitát hosszasan folytatni, bár nem tudom, hogy dönt a házbizottság, vagy hogyan fog dönteni a Ház, hogy vajon megvan-e a 80 százalékos többség a Házsabálytól való eltérésre, és akkor ez még a mai napon le is zajlik, de azért ezeket a szempontokat mind-mind érdemes lenne legalábbis mérlegelni, és mondjuk egy viszonylag korrekt választ mondani rá. Ez egy lényegi különbség, gondolom, közöttünk, és szerintem ezt érdemes adott esetben figyelembe venni. Még egyszer mondom, tudom azt, hogy ebben nem a

mi álláspontunk fog érvényesülni. Önöknek meg tudniuk kell, hogy létezik egy ilyen nézet is ebben a kérdéskörben. Köszönöm figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm. Babák Mihály következik.

BABÁK MIHÁLY (Fidesz): Azért kell szóvá tennem, mert megemlített Tukacs képviselő úr, illetve hozzám szólt. Én tudom, hogy semmi szakmai érv, sőt, a tisztesség sem hozza önt zavarba, bármilyen hazugságot mondjon. Nézze, az önkormányzatokról beszélni akkortájt, amikor a lakosságról van szó, és önök nem vállalják a 8 éves kormányzás felelősségét, megszoktuk már. De az már mégis csak bosszantó, hogy a saját bűnüket mindig másra terelgetik. Úgyhogy, Tukacs képviselő úr kormánypárti volt 8 éven keresztül, önnek volt felelőssége, én viszont nem voltam. Önnek volt felelőssége, és kérem, vállalja a saját felelősségét. Nagyon szimpatikus számomra, hogy ön aggódik, de nem is tudom pontosan, hogy miért és kiért aggódik.

Veres képviselőtársam is megszólított, olyan dolgot mondott, hogy az árfolyammozgás a jelenlegi kormány regnálásának köszönhető. Hát ez olyan szakmaiatlan, hogy erről nem is szabadna igazából beszélni, mert bejelentésektől tette függővé az árfolyamot, ilyeneket mondott. Nem is érdekes, hogy pénzügyi válság van, Görögországnak és még jó pár országnak komoly gondjai vannak, és a pénzügyi válság kiteljesedett. Aztán hatástanulmányt kért, csak ezt a szót nem ejtette ki, hanem különböző számításokat kért. Nem tudom, melyik bank kérte meg Veres képviselő urat, hogy illet szolgáltatson, de az az igazság, hogy egyszer nehéz is kalkulálni, másodszor pedig sütnivaló bolond, aki kiad a piacnak egy ilyen információt, hogy milyen veszteséggel számolhat esetleg a költségvetés akkortájt, amikor esetleg ez a kockázattal bíró törvényjavaslat nem hoz éppen kedvező sikert számunkra.

Úgyhogy kedves szocialisták, én már tényleg nem botránkozom meg, és nem is tudok meglepődni önökön. Megszoktam már sajnos. Nem tudom, meddig kell még bírni. Köszönöm.

ELNÖK: Tukacs képviselő úr!

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Abban lehet vitánk, tisztelt képviselő úr, hogy miért hallgattak önök is ebben a kérdésben, azt azonban nem fogadom el, amivel ön minősített engem a hozzászólásának elején. Azt visszautasítom. Legyen szíves, őrizze a bizottság tekintélyét, óvja a parlamenti képviselők és a parlament tekintélyét is! Erre szeretném felhívni a figyelmét. Azt viszont, hogy az önkormányzatok nagy része devizában van eladósodva, deviza alapú kötvényeket bocsátott ki (*Babák Mihály: Önök szárították ki az önkormányzatokat.*), letagadni nem lehet. Ezek között az önkormányzatok között ott vannak a párttársaik, azok, akik vezetik ezeket a településeket. Azok a polgármesterek, akik értenek a városvezetéshez, és mérlegelhetik a kockázatokat. Úgy látszik, hogy kevés volt az, hogy ezeket a kockázatokat mérlegeljék, döntöttek és tették, amit tettek. Ez letagadhatatlan.

Hadd említsek meg egy nevet. Járai Zsigmond, a Magyar Nemzeti Bank valamikori elnöke. Amikor hivatalban volt, miért nem szólt erről? És miért nem kérdezik meg most őt mint politikai bizalmasukat, hogy mi volt az oka, hogy nem hívta fel ezekre a kockázatokra a figyelmet? Azt pedig, amit mondtam, hogy őrizzük a bizottsági munka tekintélyét, arra is értettem, hogy nem, hogy is mondjam, zavarom az éppen aktuális hozzászólót abban, hogy elmondhassa, ami a véleménye, ezt Hárszabály szerint megtehesse. Elnök úr, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Az utóbbi megjegyzést külön köszönöm. Egyetérttek vele. Még egy megjegyzést hadd tegyek Babák képviselő úrnak. Jogállamban a bűnös kifejezést csak a bíróság mondhatja ki. Itt lehet felelősről beszélni és más egyéb jelzőket használni (*Babák Mihály: Vannak morális bűnök is.*), ehhez a bizottsághoz azért ennyi szakmaiság hozzátartozik, hogy igen, használja a Btk. helyes kifejezéseit. Bűnösök azok bírósági döntés után vannak.

Szándékomban áll lezárni a vitát, de nem tudom, mert Veres képviselő úr szót kért.

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Engedjék meg, hogy a leghatározottabban visszautasítsam, aljas rágalomnak és feltételezésnek minősítsem azt, amit Babák képviselő úr velem kapcsolatban megengedett magának. Babák képviselő úr, soha senki megbízásából nem tettem föl kérdést, és nem tettem hozzászólást a parlamentben. Ezért, amikor ön arra vetemedett, hogy engem úgy vádolt meg, mindenfajta megalapozottság nélkül, hogy nem tudja, hogy vajon melyik bank megbízásából teszem föl azt a kérdést, amit országgyűlési képviselői mivoltomban okszerűen és megalapozottan kérdeztem meg. Nevezetesen nem azt kérdeztem, hogy valamelyik banknak, egy konkrét pénzügyintézetnek, hanem az országnak, az ország költségvetésének mekkora kötelezettséget jelenthet egy negatív döntés, egy negatív bírósági döntés.

Hiszen az önök kormánya írta le egy előterjesztésben, hogy úgy a magyar joggal, mind az európai joggal ellentétes az a javaslat, ami előttünk fekszik, nyilvánvalóan ki is számolta valaki az önök kormánya részéről, hogy ha ez ellentétes, akkor vajon milyen pénzügyi kötelezettséget fog majd jelenteni, amikor meg fogja ezt állapítani vagy a magyar Alkotmánybíróság vagy pedig az Európai Bíróság. Ezért azt gondolom, teljes mértékben elfogadhatatlan az, hogy engem ilyesmivel gyanúsít meg. Már csak azért is, mert elég régen ismerjük egymást ahhoz, hogy pontosan tudhatná, hogy sem korábban, sem most, sem a jövőben engem ilyenfajta dolog nem fog befolyásolni, én ilyenfajta ügyekben nem voltam partnere senkinek sem, és nem is leszek.

Ezért azt gondolom, hogy méltatlan ez a hangnem, méltatlan ez a gyanúsítás önhöz is, de leginkább a parlament költségvetési bizottságához. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm. A vitát lezárom. Mielőtt megadnám a szót államtitkár úrnak, engedje meg, hogy egy belém szorult szakmai kérdést feltegyek, erre szíveskedjék majd visszatérni. Ez a következő. Én is nagyon sok szakértői véleményt meghallgattam, elolvastam. Egy dologban nem látok világosan. Többen sem. Ez pedig a következő. Deviza alapú hitelekéről beszélünk, és nem devizahitelekéről. Na most, vannak olyan szakvélemények, miszerint egyes hitelező bankok ezeket a devizákat de facto nem vették igénybe, tehát sem eurót, sem svájci frankot végül is nem vásároltak, amikor hiteleztek. Az adós devizát nem kapott, csak forintot. Hogy van ez? Tessék nekem ezt az összefoglalójában elmondani! Létezik az önök ismeretei szerint olyan fajta hitelezés, ami mögött nem volt érdemben deviza, csak virtuális svájci frank? Ez létezik, vagy ez csak egyfajta feltételezés? Köszönöm.

Ezek után átadom a szót önnek, hogy a vita hevében elhangzottakra, ami nem politikai jellegű volt természetesen, tessék reagálni.

A kormány képviselőjének válasza

NÁTRÁN ROLAND (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Engedjék meg, hogy egy elnézés-kéréssel kezdjem az összefoglalót. A gazdasági bizottságból érkeztem, pár percem volt, hogy átérjek. A gazdasági bizottság két törvényt vett napirendjére, az otthonvédelemmel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot és a központi hitelinformációs rendszerről szóló törvényt. A kormány

álláspontját összegzendő, mind a két törvényre kitértem, ez okozhatta a félreértést, és ezért elnézést kérek Veres képviselő úrtól is. Én egészítettem ki a hozzászólásomat egy olyan törvényjavaslattal, ami nincs a bizottság napirendjén. Személyesen is elnézést kérek Veres képviselő úrtól, hogy félbeszakítottam, ezt akartam csak elmondani, hogy valószínűleg én okoztam a félreértést. Ugyanezért kérek elnézést Tukacs képviselő úrtól is, ezért intettem, hogy nem tudok szóban is elnézést kérni. Igaz, jogos a felvetése, de nem tudtam megtenni.

A másik dolog, amit mindenképpen tisztáznom kell, az előterjesztő személye, illetve a kormány szerepe. Értelemszerűen a törvényjavaslatot Rogán képviselő úr jegyzi, ő terjesztette elő. Én az itteni minőségemben nyilvánvalóan a kormány álláspontját szerettem volna önök előtt elmondani. De álszent sem akarok lenni, azt tisztáznunk kell, és ez természetszerű szerintem, hogy a kormány szakértői és a parlament gazdasági bizottságának tagjai és az elnök úr között nyilvánvalóan van párbeszéd. Tehát Rogán képviselő úr az előterjesztő, a kormány pedig az ezzel kapcsolatos álláspontját megfogalmazta, és azt én közvetítem most önöknek.

Rátérve a tartalmi kérdésekre, illetve észrevételekre. Tukacs István képviselő úr kérdezte, hogy miért nincs felső korlátja ennek a lehetőségnek. Itt megint csak hangsúlyozom, a kormány álláspontját tudom ezzel kapcsolatban közvetíteni, a törvényjavaslat azt tartalmazza, amit képviselő úr benne leírt. A felső korlát kapcsán arra szeretném felhívni a tisztelt bizottság figyelmét, hogy nemcsak és nem kizárólag csak a háztartásokat érintő, akár szociális jellegű problémáról van szó, hiszen ha csak erről lenne szó, akkor értelemszerűen igazat kellene adnom képviselő úrnak a tekintetben, hogy szükséges lenne valamilyen fajta jövedelmi, vagyoni helyzethez kötni ezt a lehetőséget. Nemcsak erről van szó, hanem egy pénzügy-politikai, illetve makrogazdasági kockázatról is, amelynek számos leágazása van. Az egyik legfontosabb leágazása a monetáris politika kötöttsége, ha úgy tetszik, de ebből a kockázatból, ebből a problémából fakad a pénzügyi rendszer stabilitására és az államháztartásra vonatkozó kockázat is.

Éppen ezért ebben a konstrukcióban nem kizárólag csak szociális szempontok, hanem kockázatcsökkentő szempontok is kell hogy figyelmet kapjanak. Tehát egy nagyobb összegű hitel esetén az előtörlesztés a kockázat csökkentését, illetve a kockázat lefaragását teszi lehetővé. Ezért nincs felső korlát a törvényjavaslatban. Értelemszerűen, ha ilyen felső korlát lenne, akkor ez a javaslat szociális jellegét domborítaná ki. Ha nincs ilyen, és ez a mostani helyzet, a javaslat komplex jellegét. Köszönöm szépen.

A javaslat nem foglalkozik a 130 ezer, a törlesztést már nem teljesíteni képes ügyfelekkel - ez így nem pontos. Ugyanis többféle forrása lehet a devizahitel kiváltásának. Értelemszerűen lehetnek korábbi megtakarítások, ez nem jellemző természetesen a hiteleiket már törleszteni nem képes adósokra, lehet forrása a visszafizetésnek az ingatlan eladása is, tehát abban az esetben, ha az ingatlan értéke fedezi ezt az adósságot, akkor ezt meg lehet tenni, ezt már a nem teljesítő adósok is igénybe tudják venni, sőt, forinthatel is lehet ennek forrása, ez is bizonyos korlátok között lehetséges.

A nemzeti eszközkészlettel kapcsolatos szintén Tukacs képviselő úr felvetése. Az eszközkészlet társaság megalapításra került, ezt bizonyára ön is tudja, az ezzel kapcsolatos jogszabályok, működési eljárások tudomásom szerint még ebben a hónapban a kormány, illetve a parlament elé fognak kerülni. Az eszközkészlet működésének október 1-jétől kell beindulnia, tehát a tekintetben valóban sürgető a kérdés, de folyik ez a munka a kormányzaton belül.

Elnök úr kérdezte, hogy van-e valódi devizaforrás ezek mögött a hitelkihelyezések mögött. Itt a félreértés valószínűleg abból fakad, hogy a banki mérlegeket megvizsgálva az eszközoldalon lévő devizakitettség, tehát a hitelek, amelyeket a bankok devizában folyósítottak, jelentősen meghaladják a forrásoldalon lévő devizakötelezettségeket, tehát a devizában nominált forrásokat. Ez egy jelentős különbség a kettő között. A magyarázat az,

hogy a bankok származékos ügyletekkel, úgy nevezett swap-ügyletekkel a forintban rendelkezésükre álló forrásokat váltották át devizára, nyitott pozíciót vállaltak a bankok virtuálisan, mint amilyen a származékos ügylet, de valóban devizaforrásban keletkezett a bankoknak kötelezettségük. Ez nem a pejoratív értelemben vett virtualitás, itt valóban ez a devizakitettség létezik a bankoknál, de ez nem mérlegtétel. A swap-művelet mérlegen kívüli. Ezt azért mondtam el, mert úgy értettem, elnök úr arra kíváncsi, hogy valóban van-e a bankoknak devizakitettségük, amit a devizakövetelésükön szeretnének fedezni. A válasz az, hogy igen, egyrészt a devizaforrásuk, másrészt a forintforrásuk elswapolása miatt. Ez a művelet egyébként általános, bevett művelet, a jegybankoktól kezdve mindenki használja ezt a gyakorlatot. Ennek külön piaca van, a tőkepiacokon egyébként a swappiac.

ELNÖK: Igen, valóban ezt kérdeztem, és köszönöm a választ. Ha nagyon fontos, akkor még visszaadom a szót, de mennünk kellene lassan.

NÁTRÁN ROLAND (Nemzetgazdasági Minisztérium): Azt gondolom, mindenre válaszoltam.

Döntés a törvényjavaslat általános vitára való alkalmasságáról

ELNÖK: Igen. Akkor a szavazás következik. Az a kérdés, hogy általános vitára bocsátásával egyetértünk-e ennek a törvényjavaslatnak. Kérem, hogy kézfelemeléssel jelezze, aki egyetért az általános vitára bocsátással. *(Szavazás.)* Gyors számolással megállapítom, hogy 17 igen szavazattal, 4 tartózkodás mellett a bizottság általános vitára alkalmasnak tartotta. Előadót is kell állítanunk. A kormányoldal részéről ki vállalja? Babák Mihály. A kisebbségi előadó? Veres János. Köszönöm.

Az ülés bezárása

Ma még találkozunk minden bizonnyal. Köszönöm szépen. Befejeztük a délelőtti ülést.

(Az ülés befejezésének időpontja: 13 óra 27 perc.)

Dr. Nyikos László
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Csoknyay Edit